

ಮನೋಗತವನ್ನಿರುತ್ತ ಮನೇವಾರೆ ನಡೆಸುವವಳಾದರೆ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಲತವಿಟ್ಟಂತೆ ಎಂದು ಗಂಡಸು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೇನೋ, ಬಹುಶಃ. ಆದರೆ ಈ ಏರಡೂ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವವರು ಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದರ ಕಡೆ ಅವನ ಚಿಕ್ಕ ಹರಿಯತ್ತದೆಯೇ? ತಾನೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರುವವಳಾಗಿದ್ದರೆ ಬೇಳಬೇಳಿಗೆ ಬೇಗಿನೆನ್ನು ಅಂಗಳ, ಬಾಗಿಲು ಗುಡಿ ಬುಕ್ಕೆ ರಂಗೇನಲ್ಲಿಯಿಟ್ಟು, ತಳೆಗೆ ನೀರೆರೆದುಕೊಂಡು ಒಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿ, ತುಳಿಗೆ ಹೂವಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸುತ್ತು ಬಂದು, “ರೀ, ಪಳತ್ತೇನ್ನೀ?” ಎನ್ನುತ್ತು ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಕಾಫಿಯ ಕಪ್ಪು ಹಿಡಿದು ಗಂಡಸನ್ನಿಬ್ಬಿಸಿದರೆ ಕೊಲ್ಲಿಜ್ಞಕೊಂಡು ಏಕುವವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳುವ, ಮುಂಜಾನೆಯ ಮಂಜಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ನಿಂತಂತಾ ಶುಭ್ರಸ್ವಾತ ಮನದನ್ನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಿನುಗುವ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಾಟಿಯೆಂಬುದೆಯೇ? ‘ಸದ್ಗುರೀಹಿಂ ಅಂದರೆ ಹೀಗೇ...’ ಎಂದು ಸಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ ತೋರಿಸಿ, ನಂಬಿನಂಬಿ, ಇರುತ್ತಾರೆ ಇಂತವರೂ. ಮನೆಯೇ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿರುವಂತವರು. ಕೇತಕಿಯ ಧರದವರು. ಗಂಡುಜಾತಿಗೆ ಆದರ್ಥಪೂರ್ಯರಾಗಿ ಕಾಣುವಂತವರು...

ಕೇತಕಿ ಇರುವಷ್ಟು ದಿನ ಇಂತಾದ್ದೇ ಹಳಿವಂಡಗಳು. ಅಸಮಾಧಾನದ ಭಾವನೆಗಳು. ಅನುದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರಾವಂತಿಯ ಮನಃಶಾಂತಿ ಕದಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಡಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಂಬ ತಿಳಿಗೊಳ.

★ ★ ★

ಬಂದಳು ಕೇತಕಿ, ಕರ್ನಾಟಿನಿಂತಾ ಇದು ವರ್ಷ ದೊಡ್ಡವಾದ ತನ್ನ ಮಗ ಪ್ರತಿಯಿನ್ನು ಹಿಂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು. ದೇಶೀಜ್ಞರಿಂದ ನಲ್ಲಿ ಕಾದು ನಿಂತು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದ ನಕುಲ. ಅಮೃತೆಂಬಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬಿಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ಕರೆತರಲು ಓದಯೆಕಾಗಿದೆಯೇ? ಆಟೊದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಸವದು ಹೋಗಿತ್ತಾಳಾ? ಅವಳ ಲಗೇಜನ್ನು ರೂಮಿನವರಿಗೆ ಒಯ್ಯಿ ಕೊಟ್ಟು, ಇವನೇನು ಗುಲಾಮ ಕೆಟ್ಟುಹೊದನಾ? ತಾನೇನು, ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯೇನು ಎನ್ನುವ ಅರಿವು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಬೇಡವಾ? ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ಸಾಧಾರಣದವರ ಮನೆಗೆ ಕಿರಿ ಸೇನಸೆಯಾಗಿ ಹೋದವಳಿಗೆ ಮನೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ನಿರ್ವಹಕೆನ್ನ ಗಂಟೆ ಬಿದ್ದಿದೆಯಂತೆ. ಹಿರಿಸೋಸೆ ಅನುಕೂಲಾಧಿರ ಮನೆಯವಳಾದ್ದಂದ ಅವಳನ್ನು ಅಟ್ಟ ಹತ್ತಿಸಿ ಕಾರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರಂತೆ ಆತ್ತ. ವಾರಿಗ್ರಿಂತೆಯ ಗಂಡನೆಗೆ ಖಾರುಮನೆಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಶಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಷ್ಟ್ ಕೆಲವು ಇದೆಯಂತೆ. ಹೋರಿಗಿನ ಕ್ಯಾಫಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನುಕೊಲ್ಲು ನೆಟ್ಟಿಗಾಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ದುಡಿಯಲು ಕೇತಕಿಯ ಗಂಡ. ಮನೆಯೋಳಿಗೆ ಗೆಯ್ಯುಲು ಕೇತಕಿ. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ತೌರಿಲ್ಲದ ಈ ಸೋಯೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅತ್ಯೇಗೆ ಸಾಂಪರ್ಯವಂತೆ. ಅಯ್ಯಬ್ಬಾ, ಈ ನಕುಲನ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿತಿ ಅವನು ಬಳಸುವ ಪದಗಳು ತನಗೂ ಬಾಯಿಪಾರ ಎಂದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಮಾಣಿಯನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಕೇತಕಿ. ಅಡ್ಡಾವಾಗ ತನ್ನ ಕಣ್ಣ ತಪ್ಪಿಸಿ ಸೋದರಮಾವ, ಸೋಸೆ ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೋ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಬಳ್ಳ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಕುಲ ತನ್ನ ಬಳಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನವಿದೆ ಶ್ರಾವಂತಿಗೆ. ಆಗ, ಈಗ, ಅಮೃತ, ಇಮ್ಮೆ ಇವರ ಕಿಂಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲೇ ಅಂದಾಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಇ ಶ್ರಾವಂತಿ, ಈ ಕೇತಕಿ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಮ್ಮೆ ಸುಖಿದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು, ರಚಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಾರಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ ಸೋದರಮಾವನ ಮನೆಗೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಾಗ್ಜಿಲೆ ಕಾಲ ಹಾಕಲು ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪುತ್ತದೆಯೋ? ತನ್ನಂತವಳಾದರೆ ಹೀಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.